

Καὶ μεγάλα του χαλὰ,
Καὶ τὰ πλέον Θαυμαστὰ,
Εἰς τὴν πιεῖ μας ἐμπροσθή

14. Δυσάρεστη ψυχή μου,
Γαβάθιζε, καὶ χοίμου,
Οὐ κόσμος (μὴ σὲ μέλῃ)
Δις κάμη ὅπως θέλῃ.
Ἀρχῆθεν ἔτζ' ἐκτίσθη,
Καὶ ἔτζ' ἐσχηματίσθη,
Καὶ δὲν μπορεῖ ν' ἀλλάξῃ
Τὴν ἀτακτύν του τάξι.
Λοιπὸν παραίτησέ του,
Κουρεύου, Κόσμε, πέτοι
Καὶ μόνον κέρυα, χύνε,
Καὶ σφίγγε, ροῦφα, πίνε.

15. Καθαρώτατες παρθένες,
Μὲ κισσὸν στεφανωμένες,
Ἐλαφρ' ἀνασκομπωθῆτε,
Καὶ 'ς τὸν τρύγον συναχθῆτε.
Πάρτε ὅλες τὰ Μαχαιρία
Εἰς τὰ δεξιὰ τὰ χέρια:
Κ' εἰς αὐτὰ τ' ἀριστερά σας
Τὰ καλάθια τὰ πλευτά σας.